



FOUR CAMPS AT SEA

As the Egyptians pursued them, the Jews were busy arguing over their next step. Was collective suicide an option? And why did G-d side against passionate prayer?



JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS



THE
SHLUCHIM
OFFICE

PARSHAT BESHALACH



For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org



Published and Copyright 2023 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5783 - 2023

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. Four Groups at Sea

Source 1 Exodus, 14:5-15

When the king of Egypt was told that the people had fled, Pharaoh and his officials changed their minds about them and said, “What have we done? We have let the Jews go and have lost them as slaves!” So Pharaoh had his chariot made ready and took his army with him. He took six hundred of the best chariots, along with all the other chariots of Egypt, with officers over all of them. G-d hardened the heart of Pharaoh king of Egypt, so that he pursued the Jews, who were marching out boldly. The Egyptians—all Pharaoh’s horses and chariots, horsemen and troops—pursued the Jews and overtook them as they camped by the sea near Pi Hachiot, opposite Baal Tzefon.

As Pharaoh approached, the Jews looked up, and there were the Egyptians, marching after them. They were terrified and cried out to G-d. They said to Moses, “Was it because there were no graves in Egypt that you brought us to die in the desert? What have you done to us by bringing us out of Egypt? Didn’t we say to you in Egypt, ‘Leave us alone; let us serve the Egyptians’? It would have been better for us to serve the Egyptians than to die in the desert!”

Moses answered the people, “Do not be afraid. Stand firm and you will see the deliverance G-d will bring you today. The Egypt you see today you will never see again. G-d will fight for you; you will remain silent.

”Then G-d said to Moses, “Why are you crying out to me? Tell the Jews to go forward.

וַיִּגְדֵּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָּרַח הָעָם, וַיִּהְיֶה לְבַב פַּרְעֹה וְעַבְדָּיו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת עָשִׂינוּ, כִּי שְׁלַחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעִבְדָּנוּ. וַיֹּאסֶר אֶת רֶכְבוֹ וְאֶת עָמוֹ לָקַח עִמּוֹ. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשִׁלְשָׁם עַל כָּלָּו. וַיַּחֲזֵק ה' אֶת לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיַּרְדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד רַמָּה. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חֲנִים עַל הַיָּם כֹּל סוֹס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲתִילוּ עַל פִּי הַחַיִּירֹת לִפְנֵי בַעַל זַפֹּן.

וּפַרְעֹה הִקְרִיב, וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲגִיחַ מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם, וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'. וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה: הַמִּבְלִי אֵין קִבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר, מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. הֲלֹא זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר, חַדְלֵנוּ מִמְּנוֹ וְנַעֲבֹדָה אֶת מִצְרַיִם, כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת מִצְרַיִם מִמֹּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: אַל תִּירָאוּ, הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם, לֹא תִסְפוּ לְרֹאתָם עוֹד עַד עוֹלָם. ה' יִלָּחֶם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּן.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: מַה תִּצְעַק אֵלַי, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסָּעוּ.

Source 2 Jerusalem Talmud, Taanit, 2:5

Our ancestors split into four groups at the sea. One said, "Let us drown." Another said, "Let us return to Egypt." Another said, "Let us wage war with them." Another said, "We will cry out to G-d."

Moses told the ones who wanted to drown: Stand firm and you will see G-d's salvation.

Moses told the ones who wanted to return to Egypt: The Egypt you see today you will never see again.

Moses told the ones who wanted to wage war: G-d will fight for you.

Moses told the ones who wanted to cry out to G-d: You will remain silent.

אַרְבַּע כִּיתִים נַעֲשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ עַל הַיָּם. אַחַת אוֹמְרַת - נִפּוֹל לַיָּם, וְאַחַת אוֹמְרַת - נַחְזוֹר לְמִצְרַיִם, וְאַחַת אוֹמְרַת - נַעֲשֶׂה עִמָּהֶן מִלְחָמָה, וְאַחַת אוֹמְרַת - נִצּוּחַ כְּנַגְדָּן.

זו שְׁאֹמְרָה נִפּוֹל לַיָּם, אָמַר לָהּ מֹשֶׁה - הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֵת יְשׁוּעַת ה' וְגו'.

זו שְׁאֹמְרָה נַחְזוֹר לְמִצְרַיִם, אָמַר לָהּ מֹשֶׁה - כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֵת מִצְרַיִם הַיּוֹם וְגו'.

זו שְׁאֹמְרָה נַעֲשֶׂה עִמָּהֶן מִלְחָמָה, אָמַר לָהּ מֹשֶׁה - ה' יִלָּחֶם לָכֶם.

זו שְׁאֹמְרָה נִצּוּחַ כְּנַגְדָּן, אָמַר לָהּ מֹשֶׁה - וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן.

>> The Rebbe

Where Did The Talmud Derive It From?

The lengthiness of Moses' answer teaches us that he was responding to four camps among the Jewish people. To those that advocated jumping into the sea, Moses said "Stand firm and you will see G-d's deliverance." To those that advocated returning to Egypt he responded, "The Egypt you see today you will never see again." To those that advocated war he said "G-d will fight for you." And to the fourth group that advocated crying out in prayer he responded, "you will remain silent."

הַאֲרִיכוֹת בַּתְּשׁוּבַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ מִלְּמַדַּת שֶׁהָיוּ אַרְבַּע כִּיתוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. לֵאלּוֹ שֶׁאָמְרוּ נִפּוֹל לַיָּם, עֲנֵה מֹשֶׁה: "הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֵת יְשׁוּעַת ה'", לֵאלּוֹ שֶׁאָמְרוּ נַחְזוֹר לְמִצְרַיִם, הוּא עֲנֵה: "כֹּאשֶׁר רְאִיתֶם אֵת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּן לִרְאוֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם", לֵאלּוֹ שֶׁאָמְרוּ נִצָּא לְמִלְחָמָה, הוּא עֲנֵה: "ה' יִלָּחֶם לָכֶם", וְלִכְיִתָּה הַרְבִּיעִית שֶׁאָמְרָה "נִצּוּחַ" הוּא עֲנֵה: "וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן".

B. The Logic Behind The Opinions

>> The Rebbe

1. Jumping Into The Sea - Self-Sacrifice

The first camp advocated jumping into the sea. These people maintained that the nation needs to sacrifice their lives in order not to return to Egypt.

Following the giving of the Torah we were commanded to sacrifice our lives in order to avoid transgressing certain specific commandments. This group among the Jews maintained that the mitzvah to leave Egypt was such a mitzvah that requires sacrificing their lives, if necessary.

Moses had led them out of Egypt, they had seen G-d's great wonders, and they had been told that this is a Divine redemption from their difficult exile. Suddenly, 600 chariots arrive in order to return them to slavery in Egypt, contrary to G-d will.

This camp among the Jews concluded that they must sacrifice their lives in order not to return to Egypt. The only way to do this was to jump into the sea, so that's what they believed was required of them.

הכיתה הראשונה שאמרה ליפול לים - חשבה שעל העם למסור את הנפש כדי שלא לחזור למצרים.

לאחר מתן תורה נצטוונו למסור את הנפש על מצוות מסוימות - "ייהרג ואל יעבור". הכיתה הראשונה חשבה שמצוות יציאת מצרים היא כזו שצריך למסור עליה את הנפש.

הרי משה רבינו הוציא אותם ממצרים, הם ראו את נפלאות ה', ונאמר להם שזוהי הגאולה מהגלות הקשה - "פקד פקדתי אתכם" ... ולפתע מגיעים שש מאות רכב בחור מתוך כוונה להחזירם לעבדות מצרים נגד רצון ה'!

מסקנתם היתה, שההלכה היא שעליהם למסור את נפשם שלא לחזור למצרים. ומכיון שהדרך היחידה לפעול זאת היא על ידי נפילה אל הים, הם חשבו שבענין זה צריכה להתבטא אצלם מסירות הנפש - ייהרג ואל יעבור!

2. Returning To Egypt To Finish The Job

The second camp advocated returning to Egypt. Their logic was that these events are an indication that they hadn't yet finished their job in Egypt, which was to elevate the Divine sparks located there.

Chassidic and Mussar sources state that when a person is sent to a particular place for a specific purpose, later told to leave that place, and then suddenly instructed to return, it is an indication that their mission in that place hasn't yet been completed.

In our case, the Jewish people were commanded to "empty out Egypt." The Talmud explains that this means that they were instructed to leave Egypt "like a bird trap empty of food, and like an abyss in the sea empty of fish." Seeing the Egyptians coming out to chase them with six hundred chariots, and with nowhere for them to run, they took this as proof that their role in Egypt had not yet been completed. They therefore decided that they must return to Egypt for an additional period of time in order to elevate the Divine sparks that evidently remained.

הכיתה השנייה שאמרה נחזור למצרים - חשבה שהמצב מוכיח שמן הסתם הם עדיין לא סיימו את עבודת הבריורים במצרים.

בספרי מוסר וחסידות מובא, וכך גם מובן בפשטות, שכאשר שולחים מישהו למקום ולשליחות מסוימת, ובנקודת זמן מסוימת מצווים עליו לצאת את המקום - אך לאחר מכן מצווים עליו לפתע לחזור לאותו מקום, זוהי הוכחה ששליחותו במקום עדיין לא הושלמה.

ובנוגע לענייננו: בני ישראל נצטוו "וניצלתם את מצרים". וכפי שהגמרא מבארת במסכת ברכות, בני ישראל היו אמורים להשאירה "כמצולה שאין בה דגים, וכמצודה שאין בה דגן". העובדה שלאחר יציאתם ממצרים הם רואים לפתע שהמצרים נוסעים אחריהם עם שש מאות רכב, כשלכאורה אין להם לאיפה לברוח, זוהי ראייה שהמצווה בה נצטוו עוד לא הושלמה, ולכן עליהם לשוב למצרים לתקופה נוספת, ולברר את הבריורים הנוספים שעדיין לא הושלמו.

3. Fight!

The third camp advocated fighting the Egyptians.

The general rule is that we can't rely on miracles. The Jewish people were few in number and weak in strength relative to the Egyptians, who had six hundred chariots and great military force. Why then did they even consider trying to fight them?

The answer is that they simply saw no other choice. To jump into the sea would be suicidal, contrary to the Torah's command to preserve life. Returning to Egypt would contravene Moses' instructions to leave Egypt. They therefore argued that the circumstances indicate that they must fight, and employ all possible military tactics in an attempt to overpower the Egyptians.

4. Call Out In Prayer

The fourth group appears to have advocated the best solution - praying to G-d, vigorously and loudly. This raises the question, why didn't Moses agree with this approach?

Why didn't Moses adopt their position? Jews want to pray, and Moses tells them to be silent!

הכיתה השלישית אמרה - נערוך מלחמה עם המצרים.

לכאורה, הרי אין סומכין על הנס! ובני ישראל הרי היו מעטים נגד רבים וחלשים נגד גיבורים - כי בצד המצרי היו שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים עם כל התוקף, אם כן לכאורה, כיצד בא בכלל בחשבון לערוך עמם מלחמה?

התשובה היא, שזהו מכיון שלא היתה להם שום ברירה אחרת. ליפול לים - זה נגד ציווי ה' "ונשמרתם מאד לנפשותיכם". לחזור למצרים - זה נגד ציווי משה רבינו שאמר להם לצאת ממצרים. לפיכך, המציאות עצמה מוכיחה שיש להילחם, להשתמש בתחבולות ותכסיסי מלחמה על מנת לנסות לנצח את המצרים.

לכאורה הכיתה הרביעית הציעה את הפיתרון המתבקש ביותר - להתפלל לה'. ולא סתם להתפלל, אלא "נצווח" בקול גדול. וכאן מתעורר הפלא הכי גדול, מדוע משה לא הסכים לכך?

לכאורה, מדוע לא, הרי יהודים רוצים להתפלל! מה השיב להם משה? לא! ואתם תחרישון!

G-d's Instruction - Split The Sea!

G-d said to Moses, "Why are you crying out to me? Speak to the Israelites and tell them to go forward!" Sometimes there are situations that call on us to pack our talit and tefillin, go outside, and split the sea!

What does this mean?

Sea - Concealment

The Talmud says that everything on dry land has a parallel in the sea. The difference between the land and the sea is that on dry land we can see everything, but in the sea everything is concealed, all we can see is the water. This is akin to the state of exile, in which we don't see G-d's wonders, and everything is concealed. There are miracles even during exile, but only G-d is aware of them, and even the subject of the miracle doesn't recognize the miracles that have happened to him. We don't recognize the miracles because we live in a state of concealment, and it appears to us that the world is just following its natural course.

Splitting The Sea - Revelation

"Splitting the sea" means uncovering the concealment, revealing G-dliness even during the time of exile. This is the

אמר הקב"ה למשה רבינו - "מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל ויסעו!" לפעמים ישנו מצב בו היהודי צריך לקפל את הטלית ותפילין שלו, לצאת לרחוב, ולקרוע את הים!

מה הפירוש בזה?

הגמרא אומרת, שכל מה שיש ביבשה יש בים. מהו ההבדל בין ים ליבשה? ביבשה רואים את הדברים כפי שהם, מה שאין כן בים - "כמים לים מכסים" - הדברים נמצאים בהעלם, ורואים רק את המים. זוהי דוגמה לזמן הגלות, ש"אותותינו לא ראינו" והכל נמצא בהעלם. זה לא שאין ניסים, יש ניסים - "לעושה נפלאות גדולות", אך "לבדו" - רק הוא יודע אודות הניסים, ובעל הנס עצמו אינו מכיר בניסו. מדוע הוא לא מכיר? מכיון שיש העלם והסתר, זה מכוסה, נראה לו שעולם כמנהגו נוהג וזוהי דרכו של עולם.

קריעת הים משמעותה לגלות את ההעלם, לגלות אלוקות גם בזמן הגלות. וזה מה שהקב"ה אמר "דבר

meaning of G-d's instruction "Speak to the Israelites and tell them to go forward" - we must jump into the sea and split it, uncover the concealment. When we do this we will witness G-d's deliverance, just as the Jewish people did during the Exodus.

אל בני ישראל ויסעו" - יהודי
צריך לקפוץ לים ולקרוע
אותו, לפעול גילוי בים. או
אז רואים את תשועת ה', כפי
שאכן ראו אז.

C. Jump to Succeed

>> The Rebbe

Leave Your Comfort Zone

We can't "split the sea" while we are standing on dry land. We need to "go forward" and jump into the sea. Only when we do this can we truly "go forward" from our previous state and witness G-d's deliverance and see how He is "fighting on our behalf" with great wonders, as the Jews witnessed during the Exodus.

כיצד מצליחים לקרוע את הים? אי אפשר לעשות זאת כשנמצאים ביבשה, אלא צריך להיות "ויסעו", ובאופן שהיו כאלו שהתחילו לקפוץ לים. ורק בשעה שקופצים לים, אז מתרחש ה"ויסעו" - זוהי העזיבה האמיתית ממעמדו ומצבו הקודם, ואז רואים את "תשועת ה'" וה"לחם לכם" עם כל הניסים, כפי שראו אז.

The Leap Of Repentance

Source 3 Mishnah, Yoma, 8:9

One who says: "I will sin and then repent, sin and repent," is not given the opportunity to repent.

האומר: אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא וְאָשׁוּב - אֵין מְסַפִּיקוֹ בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

Source 4 Tanya, Iggeret Hateshuvah, 11

One is not given the opportunity to repent. The sages used this language to say that one is not given assistance to repent, but if they push and really try to overcome their bad inclination and repent, their penitence is accepted.

“אין מספיקין” דיקא - חקמינו ז”ל משתמשים בלשון “אין מספיקין” דיקא, שלא עוזרים לו בכך, על ידי מתן אפשרות לעשות תשובה, אבל אם דחק ונתחזק ונתגבר על יצרו ועשה תשובה, מקבלין תשובתו.

>> The Rebbe

Leave Your Comfort Zone

We can take an example from a person who is pursuing repentance. If he only takes measured steps it will be difficult for him to leave his previous state. This is all the more so regarding a person who “isn’t given the opportunity to repent” and is only able to achieve repentance if he forces his way through on his own.

על דרך משל, אדם שרוצה להיות בעל תשובה. אם ילך באופן מדוד ומוגבל, יקשה עליו לצאת מהמעמד ומצב שלו. על אחת וכמה וכמה כפי שמביא אדמו”ר הזקן את לשון חז”ל “אין מספיקין בידו לעשות תשובה”, שרק באם הוא יפעל בעצמו - “דחק”, אזי יתרחש ה“ונכנס”.

Source 5 Talmud, Chagiga, 15 a-b

The sages taught: Acher was riding a horse on Shabbat and Rabbi Meir was chasing after him, wishing to learn Torah from him. He told him: “Meir, retreat, for I have measured and this is how far you can walk on Shabbat.” He responded: “So turn around yourself.” The man answered: “I already told you that I heard a heavenly voice proclaim ‘Return wayward sons, except for Acher.’”

תנו רבנן: מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו, אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שקבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת. אמר לו: אף אתה חזור בכך. אמר לו: ולא קבר אמרתי לך קבר שמעתי מאחורי הפגוד: “שובו בנים שובבים” - חוץ מאחר.

When Acher died, the heavenly court said: He will not be sentenced to purgatory, but he will also not enter the world to come.

He will not be sentenced to purgatory because he studied and taught Torah. But he will not enter the world to come because he sinned.

Rabbi Meir said: It would be better if they punish him and then allow him to enter the world to come ... When Rabbi Meir approached his death, he asked for mercy for Acher, and G-d accepted his prayer.

קְשָׁמַת 'אַחַר', אָמְרוּ בְּרַקִּיעַ בְּבֵית
דִּין שֶׁל מַעֲלָה: לֹא נִדוֹן אוֹתוֹ
בְּגִייהֶנָם, וְאִף לֹא יָבוֹא לְעוֹלָם
הַבָּא!

וְהַטַּעַם: לֹא נִדוֹן אוֹתוֹ בְּגִייהֶנָם
הוֹאִיל וְעַסְק בְּתוֹרָה. וְאִף לֹא
יָבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שְׁחָטָא!

אָמַר רַבִּי מֵאִיר: עֲדִיף שִׁדְוֹנוֹהוּ
וְאַחַר כֵּן יָבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא...
כִּינּוּן שֶׁהִגִּיעַ רַבִּי מֵאִיר לְמוֹת,
בְּקֶשׁ רַחֲמִים עַל זֶה וְקִבַּל הַקַּב"ה
תְּפִלָּתוֹ.

>> The Rebbe

This was the mistake of Acher. Even though he heard a Divine proclamation that he could not repent, he shouldn't have been deterred. If he would have forced his way through he would have succeeded, as indeed happened to him eventually through his students' efforts.

זו היתה הטענה ל'אחר', שאפילו שהוא שמע שה'בת קול' אומרת 'חוץ מאחר', הוא לא היה צריך להתפעל מזה, ובאם הוא היה "דחק" אז הוא גם היה "נכנס" כפי שאכן קרה לבסוף (על ידי תלמידיו).

Source 6 Talmud, Pesachim, 86b

Do whatever the master commands except for "Leave."

Shalah, Shaar Haotiyot, Hilchot Biah, 1

This is what the rabbis meant: "The master" is G-d, 'whatever He commands' are the mitzvot and we must do them—except for leave. If He says to leave His home and not enter, like with Acher, do not listen. Repent, for this is what the master really wants; He is merely testing you.

כָּל מָה שִׁיאָמַר לָךְ בְּעַל הַבַּיִת
עֲשֵׂה חוּץ מִצָּא.

ש"ה, שער האותיות, הלכות ביאה,
פרק א'

וְזֶה מָה שִׁיאָמְרוּ ז"ל, כָּל מָה
שִׁיאָמַר לָךְ בְּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה,
חוּץ מִצָּא. בְּעַל הַבַּיִת דִּהְיִינוּ
הַקַּב"ה, כָּל מָה שִׁיאָמַר לָךְ
עֲשֵׂה מִהַמִּצְוֹת, עֲשֵׂה. חוּץ
מִצָּא, שְׁאִם יֹאמַר לָךְ צָא
מִבֵּיתִי וְאֵל תִּכְנַס כְּעִנְיָן
אֱלִישֶׁע - אַחַר, אֵל תִּשְׁמַע לוֹ,
אֵלָא תִּכְנַס בְּתִשׁוּבָה, כִּי זֶה
חֲשָׁקוֹ שֶׁל בְּעַל הַבַּיִת, אֵלָא
שִׁמְטָעָה אוֹתְךָ.

>> The Rebbe

The Sages say “obey everything the master tells you—except for ‘leave.’” Mussar works state that this means that a person must always follow the letter of the law, except when it tells you to leave.

The Code of Jewish Law and Maimonides state that there are 24 things that obstruct repentance. A person could take this to heart, knowing that he has done one or more of those things, and decide that he needs to “leave.” He may think that everyone is invited to repent, aside from him - Acher. G-d forbid that one should think this way. About this we are told to obey “except for ‘leave.’” Don’t listen to the letter of the law that tells you to leave, work hard and force your way in.

Forcing Entry Through Self-Sacrifice

The way to force entry is through acting with complete self-sacrifice.

There is a law that states that we may only give up our lives for three cardinal sins. But what if a person wishes to sacrifice his life to avoid a different transgression? Is it a mitzvah or a sin to do so? There is a dispute between Maimonides and other authorities about whether this is permitted.

וכפי שמובא הרמז בספרי המוסר, שכל מה שיאמר לך בעל הבית עשה, חוץ מ'צא', שבכל הדברים צריך לציית לשולחן ערוך, חוץ מ'צא'.

כאשר כתוב בשולחן ערוך ובמשנה תורה להרמב"ם שישנם עשרים וארבעה דברים שמעכבים את התשובה, הנה, באם הוא יתפעל מזה, בידעו שיש אצלו את אחד הדברים, או רחמנא ליצלן יותר מאחד, ויאמר לעצמו שהוא צריך לנהוג בעצמו באופן של 'צא', ויחשוב שכולם מוזמנים לחזור בתשובה חוץ ממנו - מ'אחר', אז חס ושלום! במקרה זה אומרת התורה 'חוץ מצא'. אל תציית לבעל הבית - השולחן ערוך - שאומר לך צא, אלא תעבוד קשה ותידחק ואז תוכל להיכנס.

אך איך הוא עושה זאת? איך 'נדחקים ונכנסים'? על ידי שהוא נוהג באופן של מסירות נפש!

ידועה ההלכה, שייהרג ועל יעבור נאמר רק על שלוש עבירות. אך מה הדין באם מישהו רוצה למסור נפשו על עבירה אחרת? האם זו מצווה או עבירה? יש בזה מחלוקת בין הרמב"ם ופוסקים אחרים, באם מותר לעשות זאת או לא.

Maimonides rules that under regular circumstances it is forbidden for a person to sacrifice his life. But Maimonides agrees that under certain conditions pious individuals are allowed to sacrifice their lives even for other commandments. The Midrash relates about a person beaten with mortal blows for eating matzah and other such mitzvot. These aren't the three cardinal sins, but nevertheless as an act of piety it is permitted to sacrifice one's life for this.

הרמב"ם פוסק שאסור לעשות זאת במקרה רגיל, אך גם לדעתו ישנם מצבים שלחסידי שבישראל מותר ומצווה למסור את נפשו גם על מצוות אחרות (מצד מעמדו ומצבו או מצד מצב הזמן). וכפי שאומר המדרש על הפסוק "המכות אשר הוכתי בבית מאהבי", שואלים אותו מדוע הוא מוכה? והוא עונה: מכיון שאכלתי מצה וכיוצא בזה. שעבירות אלו אינן מג' העבירות, ובכל זאת, על דרך החסידות מצווה לעשות כך.

Source 7 Zechariah, 13:6

He asked him, "What are these wounds between your hands?" and he said, "I was beaten in the house of my friends."

וַאֲמַר אֵלָיו מַה הַמְּכוֹת הָאֵלֶּה
בֵּין יָדַיךָ וַאֲמַר אֲשֶׁר הִכִּיתֵי בֵּית
מֵאֵהָבִי.

Midrash, Vayikra Rabba, 32:1

מדרש ויקרא רבה, ל"ב, א'

Why are you being stoned? For circumcising my son. Why are you being burned? For keeping Shabbat. Why are you being killed? For eating matzah. Why are you being whipped? For building a sukkah, for blessing the lulav, for wrapping tefillin, for wearing techelet, for fulfilling the will of my father in heaven, as the verse states: He asked him, "What are these wounds between your hands?" These wounds caused me to love my father in heaven.

מַה לָּךְ יוֹצֵא לְסָקֵל, עַל שְׁמַלְתִּי
אֶת בְּנִי. מַה לָּךְ יוֹצֵא לְשַׂרֵּף,
עַל שְׁשֻׁמְרֹתֵי אֶת הַשַּׁבָּת. מַה
לָּךְ יוֹצֵא לְהַרְגֵּךְ, עַל שְׁאֲכַלְתִּי
מִצָּה. מַה לָּךְ לֹקֵה בְּפָרְגוֹל עַל
שְׁעִשִׁיתִי סִפָּה, עַל שְׁנַטְלֹתִי
לוֹלֵב, עַל שֶׁהִנַּחְתִּי תְּפִלִּין, עַל
שֶׁהִטַּלְתִּי תְּכֵלֶת, עַל שְׁעִשִׁיתִי
רְצוֹן אָבִא שְׁבַשְׁמַיִם, הֲדָא
הוּא דְכָתִיב (זְכוּרִיהַ יג, ו):
וַאֲמַר אֵלָיו מַה הַמְּכוֹת הָאֵלֶּה,
מְכוֹת הָאֵלֶּה גָּרְמוּ לִי לְהֵאָהֵב
לְאָבִי שְׁבַשְׁמַיִם.

>> The Rebbe

This can be achieved through “leaping.” When a person follows the regular process, from one level to the next, he cannot reach such a level. This can only be achieved by a person who leaps beyond the regular process, as Maimonides describes a person who was wicked and then repented to the extent that G-d himself testifies that he is completely righteous.

כיצד אפשר לעשות זאת? בשעה שהוא קופץ. כאשר 'האדם ישר הולך', מדרגה לדרגה, ואין לו שייכות לקפיצה מעצמו מעבר לעבודה הרגילה, אזי הוא לא יגיע לרמה כזו. רק בשעה שהוא קופץ, כפי שהרמב"ם אומר, שקודם הוא היה בדרגה של היפך הצדיק, ואחר כך עשה תשובה ברמה כזו - שיודע תעלומות יעיד עליו, שמרשע גמור הוא נהיה צדיק גמור.

Source 8 Exodus, 14:21-22

Nachshon's Sacrifice Split the Sea

Then Moses stretched out his hand over the sea, and all that night G-d drove the sea back with a strong east wind and turned it into dry land. The waters were divided, and the Jews went through the sea on dry land, with a wall of water on their right and on their left.

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְה כָּל הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת הַיָּם לְחִרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָׁה וְהַמַּיִם לְהֵם חוֹמָה מִיְמִינֵם וּמִשְׂמָאלֵם.

Source 9 Talmud, Sotah, 37a

This one said “I won't go first into the sea,” and this one said “I won't go first into the sea.” Nachshon, son of Aminadav, sprang up and jumped into the sea first.

זֶה אוֹמֵר אֵין אֲנִי יוֹרֵד תְּחִילָה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר אֵין אֲנִי יוֹרֵד תְּחִילָה לַיָּם, קָפֵץ נִחְשׂוֹן בְּו עֲמִינְדָב וַיִּרֵד לַיָּם תְּחִילָה.

>> The Rebbe

When Nachshon heard Moses say “speak to the Israelites and tell them to go forward” he went forward! It made no difference to him whether he was walking on dry land or into the sea. This was the direction to Mt. Sinai and the giving of the Torah, so he went forward and jumped into the sea. He did this with complete dedication and self-sacrifice, not knowing that G-d would save him. This sacrifice is what caused the sea to be split for all of the Jewish people.

בשעה שנחשון בן עמינדב שמע את משה רבינו אומר “דבר אל בני ישראל ויסעו”, הוא הלך קדימה! לא שינה לו באם הוא הולך ביבשה או בים. מכיון שזהו הכיוון שמקרב אותו להר סיני ולמתן תורה אז “ויסעו” - הוא קפץ לים. וזאת מבלי לדעת שתהיה תשועת ה'. הוא מסר את נפשו, וזה גרם לכך שהים נבקע בשביל כל עם ישראל.

על פי שיחת יו"ד שבט, ה'תש"מ
הנחה פרטית - בלתי מוגה